

Kan være kampberedt og krigsdygtig med kortest muligt Varfel; men naar nu $\frac{1}{3}$ af Infanteriet er saaledes ordnet, at det maa erkjendes, at der vil behøves en Samarbeiden mellem Bataillonernes enkelte Dele, mellem Mandstab og Befalingsmænd o. s. fr., for at de skulle kunne have den Tillid til sig selv, som er nødvendig, for at de kunne føres mod Fjenden, og naar dertil skulde medgaae nogen, om endogaa ikke meget lang Tid, saa vilde dette have til Følge, at vi ikke strax ved Krigens Begyndelse vilde kunne stille imod en fremrykkende Fjende al den Magt, som vi ellers vilde være istand til. Det har derfor været meget paa Tale i Udvalget, hvorledes man helst skulde indrette sig for at kunne opnaae denne Fordeel. Vi have i den Henseende prøvet saa godt, som vi have kunnet, flere af ærede Medlemmer stillede Forslag, navnlig saadanne Forslag, som gik ud paa at gjøre Reserverbataillonerne saa lige med Liniebataillonerne som muligt, at tilveiebringe om muligt en fuldstændig Censartetthed. Vi have haft flere Forslag, under vidtløftig Forhandling, som ere gaaede ud paa istedetfor de 20 Liniebatailloner og 10 Reserverbatailloner at have den samme Mandstabsstyrke fordeelt i Liniebataillonerne. Det har imidlertid ved nærmere Prøvelse af de saaledes forelagte Forslag viist sig, deels at dette rimeligvis vilde medføre ikke lidt forøgede Udgifter, deels at det vilde foraarsage en for lang Overgangstilstand, en Overgangstilstand, i hvilken det ydermere vilde blive nødvendigt at tilveiebringe saadanne Forfættelser og Omforminger af det Befalingspersonale, der nu haves, at det kunde blive meget misligt, dersom der i den Tid, inden dette havde faaet Tid til at fæstne sig, skulde blive nødvendigt at benytte Armeen. Det er disse Grunde, som have bestemt Fleertallet af Udvalgets Medlemmer til ikke at fastholde den Tanke, som forresten for ikke faa af dem vilde have været meget tiltalende, strax at gaae over til en Formation, der kun indbefattede Liniebatailloner, og hellere at vælge et Grundlag, der lignede det, som var forelagt af Krigs-

ministeren, og som havde den Fordeel, at man uden saadanne Mystikser kunde stille den fornødne Styrke paa Benene, og at man derigjennem kunde bane en Overgang til paa et senere Tidspunkt, navnlig naar denne Lov skulde undertastes en Revision, at indrette sig med det fulde Antal af Liniebatailloner. Vi have altsaa fastholdt Regjeringens Forslag om 20 Liniebatailloner og 10 Reserverbatailloner, men vi have dog derhos seet, at der var en Mislighed ved dette Forslag, som var den, at Reserverbataillonerne vare svagt udrustede, navnlig i to Henseender, deels med Hensyn til det Antal Befalingsmænd, som var tildeelt dem, og deels med Hensyn til de Øvelser, som man havde tilfattet at foretage med det Mandstab, der hørte til Reserven. Ved Siden deraf har Udvalget drøftet adskillige af de væsentlige Spørgsmaal, som berøre Infanteriet, og jeg vil tillade mig at fremhæve særligt to. Det første Spørgsmaal angaaer Uddannelses-tiden. Der har været megen Uenighed om, hvor lang Uddannelses-tiden burde være. Det vil erindres, at vi tidligere have haft en Uddannelses-tid af 16 Maanedes, at vi lidt efter lidt i Aarenes Løb ere komne til at indskrænke den, at der fra Forsvarscommissionen forelaa et Forslag, ifølge hvilket Uddannelses-tiden skulde være noget forskjellig for de forskjellige Dele af Mandstabet, men gennemsnitlig dog ikke mere end 9 Maanedes. Nu forelaa her et Forslag fra Krigsministeren, som gik ud paa, at den skulde være 7 Maanedes, men indrettet paa en saadan særlig Maade, som af Krigsministeren foreslået, saaledes at Uddannelsen skulde gaae for sig i de Maanedes af Aaret, hvor Dagene ere længst og Aarstiden bedst, nemlig fra Begyndelsen af April til Slutningen af October, og at Mandstabet derefter for den største Deel skulde hjemsendes og komme tilbage i det følgende Aar midt i Juni til en Retprøvelse indtil Slutningen af Juli og derpaa 2 Aar efter komme ind til en lignende Øvelse. Det er dette Forslag, der foreligger i det Lovudkast, vi behandle. Efter de Erklæringer, der have